

افزایش اختیارات مادورو

معاون مادورو اعلام کرد، رئیس‌جمهور ونزوئلا حکمی را امضا کرده که به او در صورت حمله نظامی به کشورش، قدرت و اختیارات نظامی بیشتری می‌دهد. این حکم به «نیکولاس مادورو» رئیس‌جمهور ونزوئلا اجازه می‌دهد تا نیروهای مسلح را در سراسر این کشور بسیج کرده و به ارتش اختیار کنترل خدمات عمومی و صنعت نفت را می‌دهد. طبق قانون اساسی ونزوئلا، این اختیارات به مدت ۹۰ روز معتبر خواهد بود و امکان تمدید آن برای ۹۰ روز دیگر نیز وجود دارد. این حکم در حالی امضا شده که آمریکا ناوگانی از کشتی‌های جنگی خود را در دریای کارائیب مستقر کرده؛ واشنگتن مدعی است که این ناوگان برای مقابله با قاچاق مواد مخدر در این منطقه مستقر شده است. «دلسی رودریگز» معاون «نیکولاس مادورو» رئیس‌جمهور ونزوئلا شامگاه دوشنبه در سخنانی اعلام کرد: «مادورو به دلیل تهدید تجاوز از سوی آمریکا، وضعیت اضطراری اعلام کرده است».

رقابت با آمریکا در بگرام

ترامپ مدعی شده که آمریکا «در تلاش» است تا فرودگاه بگرام را از طالبان در افغانستان، پس از چهار سال، پس بگیرد. اما به عقیده کارشناسان تنها یک مشکل در مسیر این جاه‌طلبی ترامپ وجود دارد؛ چین به‌طور قطع اجازه این کار را نخواهد داد. بیل روگیو، تحلیلگر متخصص و سردبیر ارشد «لانگ وار ژورنال» بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها، به فاکس‌نیوز دیجیتل گفت: «اول از همه، طالبان هرگز بازگشت ایالات متحده را نخواهند پذیرفت. از نظر من اینکه طالبان از شریعت یا قانون اسلامی خوددست بکشند برایم باورپذیرتر است از اینکه به آمریکا اجازه بازگشت دهند.» روگیو گفت: «اما بایباید فرض کنیم که دولت ترامپ بتواند طالبان را متقاعد کند که اجازه بازگشت نظامیان آمریکا به بگرام را بدهد. چینی‌ها کوتاه نخواهند آمد.»

پوتین جنگ جهانی نمی‌خواهد

وزیر خارجه ایتالیا با اشاره به ادعاهای مطرح‌شده درباره اینکه مسکو شاید پهنادهای خود را به سمت این کشور بفرستد، گفت، پوتین مایل به آغاز یک درگیری جهانی و جنگ جهانی سوم نیست. «آنتونیو تاجانی» وزیر خارجه ایتالیا در حالی این مسئله را مطرح کرد که «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین مدعی شد، روسیه شاید ایتالیا یا دیگر کشورهای اروپایی را با حملات پهنابادی هدف قرار دهد. به نقل از شبکه خبری راشادودی، تاجانی گفت: «می‌خواهم به همه ایتالیایی‌ها اطمینان دهم که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه نمی‌خواهد جنگ جهانی سوم را آغاز کند.» وزیر خارجه ایتالیا ادامه داد: «من باور ندارم که پوتین بخواهد پهنادهای برای حمله به ما بفرستد.» اوایل سپتامبر، لهستان روسیه را به نقض حریم هوایی خود با تعدادی پهناد متهم کرد و «رادوسلاو سیکورسکی» وزیر امور خارجه لهستان بعداً هشدار داد که هرگونه تجاوز با زور پاسخ داده خواهد شد. این در حالیست که مسکو اتهام‌زنی ورشو را بی‌اساس دانسته و استدلال کرده است که این حادثه ساختگی بوده تا روند صلح اوکراین را از مسیر خود خارج کند. «سرگئی لاوروف» وزیر خارجه روسیه نیز اعلام کرد که وجود پهنادهای ادعا شده در حریم هوایی لهستان کار مسکو نبوده است.

محبوب هستند. حتی اگر صحبت‌هایی درباره احتمال حذف اسرائیل از این رویدادها مطرح شود، فشار بسیار زیادی بر تل‌آویو وارد خواهد آورد.»

باروخ درباره تصمیم اتحادیه اروپا برای تعلیق اجرای توافق تجارت ترجیحی با اسرائیل گفت که اعمال مقداری فشار قاطعانه بر اسرائیل ضروری است و استدلال کرد که نباید برای دولت اسرائیل ممکن باشد که «امتیازهای ویژه خود را در روابط تجاری با اتحادیه اروپا» حفظ کند و «همزمان، حقوق بشر و آینده فلسطینیان را تضعیف کند.» او افزود: «این صرفاً روابط تجاری نیست، بلکه جایگاه ممتاز اسرائیل است که اکنون در معرض خطر قرار گرفته است.» دولت اسرائیل همچنین با اعتراضات فراوانی در داخل روبه‌رو بوده است. مرتبا اعتراضاتی علیه تداوم جنگ برپا می‌شود و خانواده‌های گروگان‌ها نیز از دولت می‌خواهند به جنگ پایان دهد تا گروگان‌ها آزاد شوند. در همین حال، برای دو دهه گذشته، یک کمپین جامعه مدنی به رهبری فلسطینیان به نام جنبش «بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم» (BDS) تلاش کرده است تا تأثیر بایکوت ضد آپارتاید آفریقای جنوبی را تکرار کند. این جنبش پس از سال‌ها تلاش، از زمان آغاز جنگ در غزه، توجه و کشش بیشتری به دست آورده است.

خطر این انزوا به شدت در اسرائیل حس شده است. روزنامه معاریو، روز دوشنبه ۲۹ سپتامبر نوشت: «انزوای سیاسی که اسرائیل به تدریج وارد آن شده است، اقتصاد، فرهنگ، ورزش و صنایع تسلیحاتی‌اش را تهدید می‌کند.» بر اساس ترجمه تسنیم از مقاله عبری معاریو، کمیته فرعی سیاست خارجی و تبلیغات، به ریاست نماینده کنست موشه کینلی از حزب صلح برای صلح، جلسه‌ای بسیار بدبینانه و ناامیدکننده در این رابطه برگزار کرد. این جلسه به انزوای سیاسی اسرائیل در جهان، از جمله از سوی قدرت‌هایی که با آن دوست تلقی می‌شدند، پرداخت. با توجه به احتمال افشای اطلاعات طبقه‌بندی‌شده مربوط به امنیت اسرائیل در طول بحث، این جلسه در مقطعی محرمانه و غیرعلنی شد. معاریو نوشته است: «انزوای سیاسی همه چیز را تهدید می‌کند. اقتصاد آسیب دیده است، مشارکت اسرائیل در یوروژن در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و انتظار می‌رود ورزش‌های اسرائیلی نیز آسیب ببینند. اما قابل توجه‌ترین رویداد، آسیب به قابلیت‌های نیروهای نظامی اسرائیل است؛ موضوعی که مدت‌هاست از افکار عمومی مخفی نگه داشته شده است. تدارکات نظامی در معرض تهدید هستند. این یک واقعیت است. گزارش‌های منتشرشده کمی در این مورد وجود دارد، اما اطلاعات طبقه‌بندی‌شده بسیار بیشتر است. تعداد قابل توجهی از کشورها به دلیل انزوای سیاسی اسرائیل، فروش اسلحه، از جمله سلاح‌های ضروری را متوقف کرده‌اند. بدون این سلاح‌ها، توانایی ارتش اسرائیل برای جنگ می‌تواند به شدت مختل شود و بنابراین، امنیت می‌تواند مستقیماً آسیب ببیند. اقتصاد و فرهنگ اسرائیل در نتیجه انزوای سیاسی آسیب دیده است. بخش تحقیقات علمی اسرائیل نیز در معرض خطر از دست دادن میلیاردها دلار است. اما، همانطور که گفته شد، نکته محوری، آسیب به امنیت اسرائیل است. عناصری در درون تشکیلات نظامی و اطلاعاتی، وضعیت را در حال رسیدن به مرحله‌ای بحرانی توصیف می‌کنند که به طور بالقوه بر آینده اسرائیل تأثیر می‌گذارد. این تهدید نه از سوی کشورهایی که مدت‌هاست از اسرائیل متنفر بوده‌اند، صورت گرفته بلکه از سرد شدن روابط با کشورهای دوست مانند آلمان ناشی می‌شود. هدف از برگزاری این جلسه، پرداختن به مشکل بزرگتر است: چرا دوستان ما علیه ما موضع می‌گیرند؟ و چه کاری می‌توان در مورد آن انجام داد. ما به غیر از متهم کردن آنها به یهودی‌ستیزی چه کار دیگری می‌توانیم انجام دهیم؟».

واکنش‌های منفی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی علیه اسرائیل، باعث شده تا بسیاری از رسانه‌ها و تحلیلگران این فشارها را با فشارهای وارد شده بر آفریقای جنوبی در دوران آپارتاید مقایسه کنند. بین دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، آفریقای جنوبی با یک جنبش بایکوت قدرتمند روبه‌رو شد که به تدریج آن را به یک کشور مطرود در سطح جهانی تبدیل کرد. محصولات آفریقای جنوبی از فروشگاه‌های مواد غذایی در غرب جمع‌آوری شدند، فعالان خواستار واگذاری سرمایه و خروج بانک‌ها بودند و بسیاری از هنرمندان از اجرا در آن کشور که توسط دولتی آپارتاید اداره می‌شد، خودداری کردند. بایکوت ورزشی نیز منجر به حذف آفریقای جنوبی از رقابت‌های بین‌المللی مانند کریکت و در نهایت راگبی شد. ایلان باروخ، سفیر سابق اسرائیل در آفریقای جنوبی که در سال ۲۰۱۱ در اعتراض به «رها کردن» تعهد دولت به صلح از طریق «راه‌حل دوکشوری» از وزارت خارجه اسرائیل استعفا داد، گفت: «نمادها قدرت نفوذ بیشتری نسبت به پیچ و مهره‌ها و اعداد و ارقام دارند.»

نخست‌وزیر اسرائیل به سایر کشورهای جهان بسیار محدود شود. نتانیاهو که بر خلاف گذشته دیگر نمی‌تواند به آسانی به کشورهای اروپایی و غربی سفر کند، برای رفتن به نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد مجبور شد با پروازی اختصاصی و از مسیرهایی انحرافی به نیویورک برود تا مجبور به عبور از آسمان کشورهای مثل اسپانیا یا فرانسه نباشد.

کریم احمدخان، دادستان دیوان کیفری بین‌المللی در مه ۲۰۲۴ خواستار صدور حکم بازداشت نخست‌وزیر اسرائیل شد. ۶ ماه بعد، پس از تحقیق و بررسی، سه قاضی دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) روز ۲۱ نوامبر حکم بازداشت بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و وزیر جنگ پیشین او، یوآو گالانت را که روز ۵ نوامبر از جایگاه خود برکنار شده بود، صادر و آن‌ها را به «جنایت علیه بشریت» و «جنایت جنگی» متهم کردند. در آن زمان قضات دیوان کیفری بین‌المللی اعلام کردند که «دلایلی منطقی» برای باور این مسئله وجود دارد که نتانیاهو و گالانت مسئول جنایت‌هایی مانند «استفاده از گرسنگی به عنوان سلاح جنگی» و «قتل، آزار و اذیت غیرنظامیان و دیگر اعمال غیرانسانی» هستند. ابتکارهای بین‌المللی هم‌زمان برای افزایش فشارها بر اسرائیل دنبال می‌شود.

مائورو ویرا، وزیر امور خارجه برزیل، روز جمعه در حاشیه نشست‌های «گروه لاهه» به واشنگتن پست گفت: «تغییری در موضع جامعه بین‌المللی به وجود آمده است.» گروه لاهه بلوکی متشکل از بیش از ۳۰ کشور است که در حال هماهنگ کردن اقدامات سخت‌گیرانه‌تر برای متوقف کردن جنگ اسرائیل و پایان دادن به اشغال سرزمین‌های فلسطینی هستند. برزیل خواستار راه‌اندازی یک مأموریت بین‌المللی مشابه مأموریتی شده است که در سال ۱۹۶۲ تحت نظارت سازمان ملل متحد پدید آمد و بر مقابله با رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی متمرکز بود.

▼ لحظه آفریقای جنوبی، اسرائیل

واکنش‌های منفی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی علیه اسرائیل، باعث شده تا بسیاری از رسانه‌ها و تحلیلگران این فشارها را با فشارهای وارد شده بر آفریقای جنوبی در دوران آپارتاید مقایسه کنند. بین دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۹۰، آفریقای جنوبی با یک جنبش بایکوت قدرتمند روبه‌رو شد که به تدریج آن را به یک کشور مطرود در سطح جهانی تبدیل کرد. محصولات آفریقای جنوبی از فروشگاه‌های مواد غذایی در غرب جمع‌آوری شدند، فعالان خواستار واگذاری سرمایه و خروج بانک‌ها بودند و بسیاری از هنرمندان از نوازندگان از اجرا در آن کشور که توسط دولتی آپارتاید اداره می‌شد، خودداری کردند. بایکوت ورزشی نیز منجر به حذف آفریقای جنوبی از رقابت‌های بین‌المللی مانند کریکت و در نهایت راگبی شد.

ایلان باروخ، سفیر سابق اسرائیل در آفریقای جنوبی که در سال ۲۰۱۱ در اعتراض به «رها کردن» تعهد دولت به صلح از طریق «راه‌حل دوکشوری» از وزارت خارجه اسرائیل استعفا داد، گفت: «نمادها قدرت نفوذ بیشتری نسبت به پیچ و مهره‌ها و اعداد و ارقام دارند.»

او به سسی‌ان گفت: «یوروژن و مسابقات فوتبال در جهان بسیار

ریقای جنوبی

ریادی به فشارها بر رژیم آپارتاید دارد

پرتغال و استرالیا اعلام کرده بودند که کشور فلسطین را به رسمیت خواهند شناخت. این اقدام، اقدامی نمادین در راستای حمایت از فلسطینیان و مخالفت با جنایت‌های اسرائیل در غزه به شمار می‌رود اما همچنان نفع‌ها چشم‌اندازی برای پایان کشتار فلسطینی‌ها در غزه از سوی ارتش اسرائیل وجود ندارد، بلکه امیدها به تشکیل دولت قانونی فلسطین در محدوده به رسمیت شناخته شده از همیشه کم‌رنگ‌تر است.

کارشناسان و تحلیلگران معتقدند شناسایی رسمی فلسطین اقدامی لازم و مفید است اما به هیچ‌وجه کافی نیست. فیلیپ ساندز، وکیل فرانسوی - انگلیسی در ماه آگوست به روزنامه نیویورک‌تایمز گفت: «می‌دانم که بسیاری از مردم خواهند گفت که این اقدام نمادین است اما حتی به صورت نمادین هم این اقدام می‌تواند تغییردهنده بازی باشد. چرا که وقتی شما کشور بودن فلسطین را به رسمیت می‌شناسید، از نظر حقوق بین‌الملل فلسطین و اسرائیل را در یک جایگاه برابر قرار می‌دهید.»

نتایج یک پژوهش جدید درباره رأی‌گیری‌های کلیدی مجمع عمومی سازمان ملل در مورد قطعنامه‌های مرتبط با امور اسرائیل و فلسطین بین سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۵ نشان می‌دهد که برخی از حامیان دیرینه اسرائیل «در حال ترک جمع دوستان اسرائیل هستند.» این پژوهش که توسط اربرت ساتلوف، مدیر اجرایی «مؤسسه واشنگتن برای سیاست خاور نزدیک»، انجام شده، حاکی از آن است که تعداد کشورهایی که در رأی‌گیری‌های مربوط به اسرائیل رأی ممتنع داده‌اند (که عموماً به عنوان حمایت متعانه از این کشور تلقی می‌شود) در حال کاهش است.

ساتلوف در این باره به سسی‌ان گفت: «شکی نیست که در اینجا شاهد رأی‌دهی نمایشی هستیم. برخی از کشورهایی که علیه اسرائیل رأی دادند، روابط بسیار مهم و خوبی با اسرائیل دارند و به عنوان شرکای قوی اسرائیل در نظر گرفته می‌شوند.» اما اگر از زاویه دید اسرائیل به ماجرا پرداخته شود، مشاهده الگویی واضح از تغییر موضع حامیان قدرتمند یا نگران‌کننده باشد.

به گفته ساتلوف، سؤال بزرگ این است که آیا بایکوت دیپلماتیک اسرائیل امری موقتی است یا روندی است که با گذشت زمان با جدیت بیشتری دنبال می‌شود. او معتقد است این مسئله بستگی به تداوم جنگ و جنایت‌های جنگی اسرائیل در غزه دارد.

در همین حال، گزارش کمیسیون سازمان ملل در مورد نسل‌کشی در غزه، توجه مجددی را به تحقیقات دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) در مورد وضعیت کشور فلسطین جلب کرده است. این تحقیق به دادستان‌ها توصیه کرده که «نسل‌کشی» را به عنوان بخشی از آن پرونده بررسی کنند.

علاوه بر این، صدور حکم بازداشت بنیامین نتانیاهو توسط دیوان کیفری بین‌المللی، باعث شده تارفت و آمد

